

§ 2.

Hjælpekassens Indtægter ere:

- 1) Frivillige Gaver, der enten ydes den direkte eller indkomme gennem de i Kirkerne opstillede Bøsser.
- 2) Alt, hvad der i øvrigt efter Lovgivningen tilfalder „de Fattiges Kasse“.
- 3) De Bøder, som ved Dom eller Forlig maatte blive den tillagte.
- 4) De Gaver, som paa enkelte Steder erlægges i Anledning af Erhvervelse af Eiendom eller Næringsadkomst.
- 5) De i Næringsloven af 29de December 1857 §§ 62 og 72 nævnte Afgifter, forsaavidt disse tilfalde Kommunens Kasse.
- 6) De i Loven om Bortforpagtning af Fæstegaarde af 25de Juli 1870 § 10, jfr. Forordningen af 9de Februar 1820 § 2, foreskrevne Bøder.
- 7) Indtægter af Legater, der ikke udtrykkelig ere tillagte selve Fattigvæsenet, men staaende til Understøttelse for Husarme og Fattige i Almindelighed, dog kun naar Legatets Bestyrelse er henlagt til vedkommende Sognepræst eller den Myndighed, der bestyrer vedkommende Fattigvæsen. De Spørgsmaal, der maatte rejse sig om, hvorvidt Legaterne ere af den anførte Besskaffenhed, afgjøres af Indenrigsministeren.
- 8) De Tilskud, der maatte blive bevilgede den af Kommunens Kasse. Kommunalbestyrelsen er berettiget til af Kommunens Kasse at bevilge den et Beløb, der svarer til 25 Dre pr. Individ af Kommunens Indvaanere. Med Amtsrådets Samtykke kan dette Tilskud forhøjes til et Beløb, der svarer til 50 Dre pr. Individ. Dog er Kommunalbestyrelsen i alle Tilfælde berettiget til uden Amtsrådets Samtykke at yde Hjælpekassen et Tilskud lig med Værdien af de frivillige Gaver, der i det foregaaende Aar ere ydede den af Kommunens Beboere.

Hvor det ikke allerede er fket, overtager Kommunen Udredelsen af det i Reskript af 6te Novbr. 1739 Post III Artikel 10 ommeldte Bidrag til Helsingørs Hospital.

§ 3.

Hjælpekassens Bestyrelse har den Opgave med de Midler, der staa til dens Raadighed, saavidt mulig at komme værdige Trængende til Hjælp, saa at ingen stræbsom Mand eller Kvinde af Mangel paa betimelig Hjælp hjemfalder til det offentlige Fattigvæsen.

Bestyrelsen bør til dette Formaaels Fremme paakalde Belgjorenheden og indsamle Gaver — det være i Penge, Fødemidler, Klæder, Ildbrændsel m. v. —, som maatte blive den betroet til Fordeling blandt de Trængende efter disses Værdighed og Trang, og saavidt mulig uddele dem efter Giverens Vnske, dersom saadant er meddelt. Bestyrelsen bør paa alle Maader, særdeles ved personlig Undersøgelse af Forholdene, søge at skaffe sig de bedst mulige Oplysninger om de Trængendes Stilling og Livsvilkaar. Den bør opmuntre dem til Sparommelighed, Flid, Orden m. v. Den bør søge at skaffe Trængende, der mangle Arbejde, passende Bessjæftigelse.

§ 4.

Understøttelse af Hjælpekassen kan kun ydes til de i Distriktet boende Trængende, som ikke i det sidst forløbne Aar have nydt Hjælp af det offentlige Fattigvæsen eller, hvis de have nydt saadan Hjælp, have tilbagebetalt den. Medlemmer af Hjælpekassens Bestyrelse kunne ikke faae Hjælp af denne. De Trængende kunne efter Bestyrelsens Bestemmelse erholde Hjælp saavel af Hensyn til deres almindelige eller øieblikkelige Trang som af Hensyn til særegne Forhold, saasom Dpoffrelser, der gjøres i Retning af deres Børns Dpdragelse og Undervisning m. v.